¹Ich habe bei mir beschlossen, nicht noch einmal in Traurigkeit zu euch zu kommen. Denn wenn ich euch traurig mache, wer soll mich dann fröhlich machen, wenn nicht der, der von mir betrübt wird? Und eben dies habe ich euch geschrieben, damit ich nicht, wenn ich komme, über die traurig sein müsste, über die ich mich freuen sollte; und ich habe das Vertrauen zu euch allen, dass meine Freude euer aller Freude ist. Denn ich schrieb euch aus großer Trübsal und Angst des Herzens unter viel Tränen; nicht, damit ihr betrübt werden sollt, sondern damit ihr die Liebe erkennt, die ich ganz besonders zu euch habe.

Vergebung für den Schuldigen

⁵Wenn aber jemand Betrübnis angerichtet hat, der hat nicht mich betrübt, sondern zum Teil — damit ich nicht zu viel sage euch alle. Es ist aber genug, dass derselbe von den meisten gestraft ist, so dass ihr nun ihm desto mehr vergeben und ihn trösten sollt, damit er nicht in allzu große Traurigkeit versinkt. Darum ermahne ich euch, dass ihr ihm die Liebe erweist. Denn darum habe ich auch geschrieben, um eure Bewährung zu erkennen, ob ihr gehorsam seid in allen Dingen. 10 Wem aber ihr etwas vergebt, dem vergebe ich auch. Denn auch ich habe, wenn ich etwas zu vergeben hatte, es vergeben um euretwillen vor Christi Angesicht, 11 damit wir nicht übervorteilt werden vom Satan: denn uns ist sehr wohl bewusst, was er im Sinn hat.

¹²Als ich aber nach Troas kam, zu predigen das Evangelium Christi, und mir eine Tür ُّولَكِنِّي جَرَمْتُ بِهَذَا فِي نَفْسِي أَنْ لاَ آتِيَ إِلَيْكُمْ أَيْضاً فِي نَفْسِي أَنْ لاَ آتِيَ إِلَيْكُمْ أَيْضاً فِي حُرْنِ. ُلاَّتُهُ إِلَّا مُقَنْ هُوَ الَّذِي فَمَنْ هُوَ الَّذِي أَحْرَتُنُهُ ؟ وَكَتَبْتُ لَكُمْ هَذَا عَيْبَهُ حَتَّى إِذَا جِئْتُ لاَ يَكُونُ لِي حُرْنٌ مِنَ الَّذِينَ كَانَ يَجِبُ أَنْ أَفْرَحَ بِهُوَ فَرَحُ جَمِيعِكُمْ. لَلْأَتِي بِهُوَ فَرَحُ جَمِيعِكُمْ. لَلَّتِي بِهُوَ فَرَحُ جَمِيعِكُمْ. لَلَّتِي مِنْ حُرْنِ كَتَبْتُ إِلَيْكُمْ بِدُمُوعٍ كَثِيرَةٍ، لاَ يُكَيْ تَعْرِفُوا المَحَبَّةَ الَّتِي عِنْدِي وَلاَ لِكَيْ تَعْرِفُوا المَحَبَّةَ الَّتِي عِنْدِي وَلاَ لِيَكَمْ بِرُ مُوعٍ عَنِدِي وَلاَ لِيَمْ

الحزن للتوبة والمسامحة

وَلَكِنْ إِنْ كَانَ أَحَدُ قَدْ أَحْزَنَ فَإِنَّهُ لَمْ يُحْزِنِّي بَلْ أَحْزَنَ جَوِيكِنْ إِنْ كَانَ أَتُقُلَ. أَمِثْلُ هَذَا يَكْفِيهِ هَذَا لَيَعْفِيهِ هَذَا لَيَكْفِيهِ هَذَا لَيْقِصَاصُ الَّذِي مِنَ الأَكْثَرِينَ 'حَتَّى تَكُونُوا بِالْعَكْسِ، لُقِصَاصُ الَّذِي مِنَ الأَكْثَرِينَ 'حَتَّى تَكُونُوا بِالْعَكْسِ، نُسَامِحُونَهُ بِالْحَرِيِّ وَتُعَرُّونَهُ، لِلَّالَّ يُبْتَلَعَ مِثْلُ هَذَا مِنَ الْحُرْنِ المُفْرِطِ. أَلدَلِكَ أَطْلُبُ أَنْ تُمَكِّنُوا لَهُ المَحَبَّةَ، ولأَنِّي لِهَذَا كَتَبْثُ لِكَيْ أَعْرِفَ تَرْكِيَتَكُمْ، هَلْ أَنْتُمْ طَائِعُونَ فِي لِهَذَا كَتَبْثُ لِكَيْ أَعْرِفَ تَرْكِيَتَكُمْ، هَلْ أَنْتُمْ طَائِعُونَ فِي كُلَّ شَدْء

الْوَالَّذِي تُسَامِحُونَهُ بِشَيْءٍ فَأَتَا أَيْضاً، لأَتِّي أَتَا مَا سَامَحْتُ بِشَيْءٍ، فَمِنْ أَجُلِكُمْ سَامَحْتُ بِشَيْءٍ، فَمِنْ أَجُلِكُمْ سَامَحْتُ بِشَيْءٍ، فَمِنْ أَجُلِكُمْ يَطَوْرَةِ المَسِيحِ النَّلَاَّ يَطْمَعَ فِينَا الشَّيْطَانُ، لأَنَّنَا لاَ نَجْهَلُ فُكَارَةُ.

فى موكب نصرة المسيح

1 ُ وَلَكِنْ لَمَّا جِئْتُ إِلَى تَرُوَاسَ لأَجْلِ إِنْجِيلِ الْمَسِيحِ وَانْفَتَحَ لِي بَابٌ فِي الرَّبِّ، 1 َلَمْ تَكُنْ لِي رَاحَةُ فِي رُوحِي لأَنِّي لَمْ أَجِدْ تِيطُسَ أَخِي، لَكِنْ وَدَّعْتُهُمْ فَخَرَجْتُ إِلَى مَكُدُونَنَّةَ.

أُولَكِنْ شُكْراً لِلهِ الَّذِي يَقُودُنَا فِي مَوْكِبِ نُصْرَتِهِ فِي الْمَسِيحِ كُلَّ حِينٍ وَيُطْهِرُ بِنَا رَائِحَةَ مَعْرِفَتِهِ فِي كُلَّ مَكَانٍ. أَلْأَنْنَا رَائِحَةُ المَسِيحِ الدَّكِيَّةِ لِلهِ فِي الَّذِينَ يَغْلِكُونَ، أُلْهَوُلاَءِ رَائِحَةُ مَوْتٍ لِمَوْتٍ يَخْلُصُونَ وَفِي الَّذِينَ يَهْلِكُونَ، أُلْهَوُلاَءِ رَائِحَةُ مَوْتٍ لِمَوْتٍ لِمَوْتٍ وَلَأُولَئِكُ رَائِحَةُ مَوْتٍ لِمَوْتٍ لِمَوْتٍ اللَّهِ وَمَنْ هُو كُفُوءٌ لِهَذِهِ وَلَمُونَ هُو كُفُوءٌ لِهَذِهِ اللَّهُ وَلَا اللَّهِ لَكِنْ اللَّهِ اللَّهِ لَكِنْ كَلَمَةَ اللهِ لَكِنْ كَمَا مِنَ اللهِ نَتَكَلَّمُ أَمَامَ اللهِ فِي المَسِيحِ.

aufgetan war in dem HERRN,¹³da hatte ich keine Ruhe in meinem Geist, weil ich Titus, meinen Bruder, nicht fand; sondern ich verabschiedete mich von ihnen und fuhr nach Mazedonien.

Gottes Siegeszug

¹⁴Gott aber sei gedankt, der uns allezeit Sieg gibt in Christus und offenbart den Wohlgeruch seiner Erkenntnis durch uns an allen Orten!¹⁵Denn wir sind Gott ein Wohlgeruch Christi unter denen, die gerettet werden, und unter denen, die verloren werden:¹⁶diesen ein Geruch des Todes zum Tode, jenen aber ein Geruch des Lebens zum Leben. Wer aber ist hierzu tüchtig?¹⁷Denn wir sind nicht wie die vielen, die mit dem Wort Gottes Handel treiben; sondern aus Aufrichtigkeit und wie aus Gott reden wir vor Gott in Christus.